

TĂCEREA MEA, TĂCEREA TA, TĂCEREA LOR...

STOMFF ANDREI AUREL

TĂCEREA MEA, TĂCEREA TA, TĂCEREA LOR...

Tăcerea mea, tăcerea ta, tăcerea lor,
Sunt un decor sordid, apăsător
Al unei piese scrise de străini.
O, Doamne, am rămas așa puțini!

Privesc în jurul meu cum lumea tace
Deși în gând înjură birjărește.
Slăbește nația noastră, tot slăbește
Și tace trist, și tace și tot face.

Și face sluj la stele reunite,
Ne ard obraji, ochii în orbite
Nu mai au lacrimi fără de rușine.
„Să nu vorbiți și-o să vă fie bine!”

Dar nu mai vreau să tac, sunt prea bătrân
Să mai accept istorii inventate.
De ce să tac visând la libertate
Când doar minciuni avem drept caldarâm!

Tăcerea noastră și vorbitul lor
Sunt un decor sordid, apăsător.
Vă rog, începeți să vorbiți odată!
Vorbiți în limbă noastră minunată
Și fiți stăpâni pe vorbele rostite.

Tăcerile sunt clipe irosite!